

Rim uspostavlja viđenje – broj šesnaest

Posljednji ispit: razumijevanje simbolike Rima i trostruke primjene proročanstva

Jeff Pippenger

2024-09-04

Oni koji se nalaze na pogrešnoj strani ove završne kontroverze o simbolu Rima oslanjaju se na pogrešnu primjenu trostruke primjene proročanstva, tvrdeći da su tri Rima određena trima nedjeljnim zakonima iz godina 321., 538. i uskoro nadolazećim nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama. Čineći to, oni pogrešno usmjeravaju pravilo i proročku povijest koju odabiru, kao što je to također učinjeno u kontroverzi oko četiri kukca iz Joelove knjige. Četiri naraštaja, nakon kojih slijede četiri kukca proždirača u prvih šest redaka Joelove knjige, govore o tome kako se Božji narod postupno desetkuje tijekom četiri naraštaja te da je to desetkovanje ostvareno prihvaćanjem teologije Rima i otpaloga protestantizma od strane adventizma.

U sadašnjoj raspravi oni koji pokušavaju upotrijebiti nedjeljni zakon kako bi definirali tri Rima zaobilaze istinu da su u Božjoj proročkoj Riječi zapravo prepoznata četiri nedjeljna zakona, te da godina 321 predstavlja uskoro nadolazeći nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama, a da nedjeljni zakon iz 538. godine predočava nedjeljni zakon koji će biti nametnut svim narodima svijeta. Četiri nedjeljna zakona ne označavaju tri nedjeljna zakona, osobito kada treća pojava u trostrukoj primjeni proročanstva predstavlja konačno ispunjenje. Uskoro nadolazeći nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama nije konačni nedjeljni zakon; on zapravo označava početak niza nedjeljnih zakona dok svaki narod na zemaljskoj kugli postupno prihvaća žig papinske vlasti.

Oni koji su probuđeni u srpnju 2023. dužni su razumjeti da se proročki ispit s kojim su suočeni odvija tijekom izlivanja Duha Svetoga, te da tijekom toga izlivanja jedan razred prima „ulje“, a drugi razred prima „silnu zabludu“. Primarni prikaz onih koji primaju silnu zabludu prikazan je upravo u poglavlju u kojem se nalazi izraz silna zabluda, a u tom je poglavlju istina koja se ili ljubi ili odbacuje ona istina koja određuje proročki odnos između poganskoga Rima i papinskoga Rima.

Proročki odnos između 321. i 538. godine prikazan je proročkim odnosom između crkve u Pergamu i crkve u Tijatiri. U posljednjim danima poganski Rim, predstavljen 321. godinom i Pergamom, simbol je Sjedinjenih Američkih Država, a papinski Rim, predstavljen 538. godinom i Tijatirskom, simbol je Suvremenoga Rima.

Prvi Rim iz 321. bio je jedinstvena država moći, a drugi Rim iz 538. bio je dvojna vlast koja je predstavljala spoj crkve i države, pri čemu je crkva upravljala tim odnosom. Treći i posljednji Rim, koji je suvremeni Rim, trostruka je vlast koja se sastoji od zmaja, Zvijeri i lažnoga proroka.

Pavao je učio da nerazumjeti proročki i povijesni odnos poganskoga Rima (zmaja) i papinskoga Rima (zvijeri) znači očitovati mržnju prema istini, što dovodi do silne zablude. Svi su proroci, uključujući Pavla, još određenije govorili o posljednjim danima, stoga odnos između tih dviju sila u Pavlovoj povijesti predstavlja odnos između triju sila Modernoga Rima u posljednjim danima.

Odbaciti proročki odnos koji „oblikuje“ trostruki savez zmaja, zvijeri i lažnoga proroka u posljednjim danima znači sebi osigurati silnu zabludu.

Privatno tumačenje sjevernoga kralja koje je zastupao Uriah Smith predstavljalo je „uzrok“ koji je proizveo „posljedicu“. No skupina koja se nalazi na pogrešnoj strani sporova o Rimu izričito je označena kao nesposobna zaključivati od uzroka prema posljedici. Smith nije uvidio da će njegova pogrešna primjena sjevernoga kralja proizvesti proročku platformu koja će ga navesti i na pogrešno prikazivanje šeste pošasti, gdje se nalazi upozorenje da se sačuva ili izgubi haljina Kristove pravednosti.

Kao i u Pavlovu naglasku u 2. Solunjanima, Ivan u šesnaestom poglavlju Otkrivenja i šestom pošasti naglašava nužnost razumijevanja tko su tri sile koje vode svijet prema Armagedonu. Smithova pogrešna primjena kralja sa sjevera svjedoči o nesposobnosti da se ispravno primijene tipovi i antitipovi.

Smith nije mogao, ili nije htio, primijeniti načelo tako snažno izloženo u Pavlovim spisima: da je doslovno prije vremenskog razdoblja križa predstavljalo duhovno nakon vremenskog razdoblja križa. Kada se to načelo pažljivo i ispravno slijedi, lako se može pokazati da je „kralj sjevera“ jedan od mnogih simbola koji predstavljaju duhovnoga „kralja sjevera“ u posljednjim danima. Adventisti sedmoga dana, više od bilo kojeg drugog naroda, trebali bi znati da je jedna od temeljnih struktura na kojima se proročanstvo zasniva sukob između Krista i Sotone. Krist je pravi Kralj sjevera, a Sotona se nastoji očitovati kao krivotvoreni kralj sjevera.

Pjesma i psalam sinova Korahovih. Velik je Gospodin i dostojan svake hvale u gradu Boga našega, na svetoj gori njegovoj. Divna je po svome položaju, radost svoj zemlji, gora Sion, na stranama sjevera, grad velikoga Kralja. Bog je poznat u njegovim palačama kao utočište. Psalmi 48:1–3.

Sotonini naponi da krivotvori pravoga kralja sjevera uključuju to da upotrijebi rimskoga papu kao svojega zemaljskog predstavnika. Sotona je antikrist, a to je i rimski papa, koji je Sotonin opunomoćenik u njegovu djelu obmane.

„Kako bi osigurala svjetovne dobitke i časti, crkva je bila navedena da traži naklonost i potporu velikih ljudi ovoga svijeta; i odbacivši tako Krista, bila je navedena da iskaže odanost predstavniku Sotone — rimskom biskupu.“ Velika borba, 50.

U raspadu kraljevstva Aleksandra Velikoga, Seleuk Nikator postao je prvi kralj sjevera u povijesti prikazanoj u jedanaestom poglavlju Danielove knjige. Njegov otac, Antioh, bio je utjecajan vođa u Aleksandrovu kraljevstvu, a njegov sin, Seleuk, bio je postavljen za satrapa Babilona. „Satrap“ je upravitelj, a kada je Seleuk osigurao tri od četiri zemljopisna područja na koja se Aleksandrovo kraljevstvo podijelilo, postao je kralj sjevera.

Smithovo privatno tumačenje i izbjegavanje gramatičkih pravila naveli su ga da pretpostavi kako su konačne sile koje su u posljednjim danima sačinjavale Sotoninu urotu zla u proročanstvu predstavljene kao doslovne sile, a ne duhovne sile. Stoga nije mogao uvidjeti da je Seleuk Nikator, kao prvi kralj sjevera, upravitelj Babilona, po proročkoj nužnosti predstavljao konačnoga

duhovnog kralja sjevera, koji je bio sila što je upravljala suvremenim duhovnim Babilonom.

I dođe jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša te progovori sa mnom govoreći mi: Dođi ovamo; pokazat ću ti sud velike bludnice koja sjedi na mnogim vodama, s kojom su kraljevi zemlje bludničili, i stanovnici zemlje opili se vinom njezina bluda. I odnese me u duhu u pustinju; i ugledah ženu gdje sjedi na zvijeri skerletne boje, punoj hulnih imena, koja imaše sedam glava i deset rogova. A žena bijaše odjevena u porfir i skerlet, i nakićena zlatom i dragim kamenjem i biserjem, te je u svojoj ruci imala zlatnu čašu punu gadosti i nečistoće svoga bluda. I na njezinu čelu bijaše napisano ime: **TAJNA, VELIKI BABILON, MAJKA BLUDNICA I GADOSTI ZEMALJSKIH**. I vidjeh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi Isusovih mučenika; i kad je vidjeh, začudih se velikim čuđenjem. Otkrivenje 17:1-6.

Sila koja upravlja Babilonom u posljednjim danima jest papinska crkva te je ona stoga i duhovni kralj sjevera.

„Žena (Babilon) iz Otkrivenja 17 opisana je kao ‘zaodjenuta u purpur i skerlet, i nakićena zlatom i dragim kamenjem i biserjem, imajući u ruci zlatnu čašu punu gadosti i nečistoće: ... a na njezinu je čelu bilo napisano ime: Tajna, Babilon Veliki, majka bludnica.’ Prorok kaže: ‘Vidjeh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi Isusovih mučenika.’ Nadalje se za Babilon izjavljuje da je to ‘veliki grad, koji kraljuje nad kraljevima zemaljskim.’ Otkrivenje 17:4-6, 18. Sila koja je tijekom tolikih stoljeća održavala despotsku vlast nad vladarima kršćanstva jest Rim. Purpur i skerlet, zlato i drago kamenje i biserje, živo predočuju veličanstvenost i više nego kraljevsku raskoš koju prisvaja oholi rimski prijestol. I ni za jednu drugu silu ne bi se tako istinito moglo reći da je ‘pijana od krvi svetih’ kao za onu crkvu koja je tako okrutno progonila Kristove sljedbenike. Babilon se također optužuje za grijeh nezakonite veze s ‘kraljevima zemaljskim’. Židovska je crkva otpadom od Gospodina i savezom s neznabošcima postala bludnica; a Rim, kvareći se na sličan način tražeći potporu svjetovnih sila, prima istu osudu.” Velika borba, 382.

Upravitelj je kralj, a prema Izaiji, kralj je kraljevstvo te je također glavni grad kraljevstva.

Jer glava je Siriji Damask, a glava Damasku Resin; i za šezdeset i pet godina Efrajim će biti satrt, te više neće biti narod. A glava je Efrajimu Samarija, a glava Samariji sin Remalijin. Ako ne budete vjerovali, zacijelo se nećete održati. Izaija 7,8.9.

Prema svjedočanstvu Izaije, učenik proroštva koji se u srpnju 2023. probudi na proročki ispitni proces mora prepoznati proročku simboliku „glave“ ako želi biti utvrđen. Ako ne prepozna i ne primijeni simboliku „glave“ kada se to traži, tada nije utvrđen. Oni koji ne vjeruju nisu utvrđeni, i stoga Izaija prepoznaje dvije skupine štovatelja u posljednjim danima koje ili jesu utvrđene ili nisu utvrđene. To su iste dvije skupine koje ili imaju „ulje“ ili nemaju „ulje“.

Jedna skupina, koja je utemeljena i ima ulje, prima poruku Ponoćnoga poklika koja se počela razotkrivati u srpnju 2023., ili prima silnu zabludu iz 2. Solunjanima. Njihov je ispit oblikovanje slike Zvijeri i način na koji se Zvijer oblikuje, bilo papinska Zvijer mračnoga srednjega vijeka, bilo njezina slika koju oblikuju Sjedinjene Države, bilo trostruki savez koji vodi svijet u Armagedon. To uključuje nužnost prepoznavanja da je „glava“, „kralj“, vladar drugih dviju sila koje sačinjavaju

trostruki savez, papinska vlast.

„Glava“, glavni grad Jude, bio je Jeruzalem, grad koji je Gospodin izabrao da ondje stavi svoje ime.

I Roboam, sin Salomonov, kraljevaše u Judi. Roboamu bijaše četrdeset i jedna godina kad se zakraljio, i kraljevaše sedamnaest godina u Jeruzalemu, gradu koji Gospodin bijaše izabrao između svih plemena Izraelovih da ondje stavi svoje ime. A ime njegove majke bijaše Naama, Amonka. 1 Kraljevima 14,21.

U velikoj borbi između Krista i Sotone, Kristov glavni grad, gdje On stavlja svoje ime, jest Jeruzalem, a Sotonin krivotvoreni pandan bio je doslovni grad Babilon koji predstavlja duhovni Babilon, onaj veliki grad u posljednjim danima. Sotona stavlja svoje ime na čelo kao krivotvorinu Božjega grada i prijestolnice. Kralj koji ondje prebiva jest majka bludnica, koja čini blud s kraljevima zemlje. Majka bludnica jest papinska vlast, a njezine kćeri su pale protestantske crkve, od kojih je vodeća pala otpadnička crkva otpadnički protestanti Sjedinjenih Američkih Država.

Ti otpali protestanti predstavljaju protestantski rog zemaljske zvijeri i povezani su sa svojom majkom zbog svojega odbacivanja proročke poruke koja je bila otpečaćena 1798. godine. Njihov pandan, republikanski rog, povezan je s kraljevima zemaljskim kroz svoj odnos s Ujedinjenim narodima, deset kraljeva iz sedamnaestog poglavlja Otkrivenja. Trostruki savez koji vodi svijet u Armagedon predstavljen je svojom glavom, gdje je postavljeno njegovo ime, a duhovni suvremeni Rim jest duhovni suvremeni Babilon. Njegova „glava“ jest papinska vlast.

Prvi predstavlja posljednji, i bilo da na drugo poglavlje Danielove knjige primjenjujete tumačenje milleritâ, prema kojem ono predstavlja četiri kraljevstva, ili kako je otvoreno u posljednjim danima, prema kojem predstavlja osam kraljevstava, prvo je kraljevstvo bio doslovni Babilon. Milleriti bi vas obavijestili da je posljednje bilo doslovni Rim. Babilon i Rim zamjenjivi su simboli, jer su prvi i posljednji u jednoj proročkoj liniji.

U posljednjim danima prvo kraljevstvo doslovnoga Babilona predstavlja osmo i posljednje kraljevstvo, koje je duhovni suvremeni Babilon, a također i duhovni suvremeni Rim. Na temelju dvaju svjedoka prikazanih u drugom poglavlju Daniela, Babilon i Rim zamjenjivi su simboli.

Kad je papinska bludnica prikazana s imenom na svome čelu koje označava „Otajstvo Babilon“, to također označava i „otajstveni Rim“. Proročko „otajstvo“ predstavlja istinu toliko duboku da je nemoguće shvatiti dubinu istine koja je u njemu predstavljena, osobito bez utjecaja Duha Svetoga. No biblijsko „otajstvo“ također zahtijeva da ono što je otkriveno u vezi s tim otajstvom bude nužno razumijevanje za one koji nastoje proći kušnju. Zato dva svjedoka u Otkrivenju naglašavaju potrebu da se razumije suvremeni Rim.

Ovdje je mudrost. Tko ima razum, neka izračuna broj Zvijeri, jer to je broj čovjeka; i broj joj je šest stotina šezdeset i šest. Otkrivenje 13,18.

„Mudrost“ razumije broj Zvijeri, koji je broj čovjeka, a njegov je broj šest stotina šezdeset i šest. „Čovjek grijeha“ glava je Zvijeri. Mudrost je obilježje mudrih djevica u posljednjim danima, a

također je i simbol onih koji razumiju umnožavanje znanja u posljednjim danima. Oni koji ne razumiju jesu lude djevice i bezbožni su. „Mudrost“ koju oni ne razumiju po proročkoj nužnosti mora biti u kontekstu konačne proročke kušnje, jer tada postoje mudre i lude djevice. One moraju razumjeti „šest stotina šezdeset i šest“. Um koji ima mudrost Ivan također smješta u posljednje dane u sedamnaestom poglavlju Otkrivenja.

I ovdje je um koji ima mudrost. Sedam glava jesu sedam gora, na kojima žena sjedi. I sedam je kraljeva: pet ih pade, jedan jest, a drugi još nije došao; i kad dođe, mora ostati za kratko vrijeme. I zvijer koja bijaše, a nije, i sama je osma, i od onih je sedam, i odlazi u propast. Otkrivenje 17:9–11.

„Um“ koji ima mudrost da razumije broj „šest stotina šezdeset i šest“ mudra je djevica koja je zadobila „um Kristov“.

Jer tko je upoznao um Gospodnji da bi ga mogao poučiti? A mi imamo um Kristov. 1 Korinćanima 2,16.

Skupina mudrih djevica ima Kristov um, a lude zle djevice imaju um Kristova protivnika.

„Došlo je vrijeme da prava svjetlost zasja usred moralne tame. Vijest trećega anđela poslana je svijetu, upozoravajući ljude da ne prime žig zvijeri ili njezina lika na svoja čela ili na svoje ruke. Primiti taj žig znači doći do iste odluke kakvu je donijela zvijer te zastupati iste zamisli, u izravnoj suprotnosti Božjoj riječi.” Review and Herald, 13. srpnja 1897.

Oblikovanje slike Zvijeri posljednja je kušnja za djevice iz prispodobe, a mudre imaju um Kristov, jer su došle do iste odluke kao i Krist, budući da su svoje volje podložile vodstvu Duha Svetoga. Oblikovanje Kristove slike u mudrim djevicama stoji u suprotnosti s oblikovanjem slike Zvijeri u ludim djevicama. Lude djevice dolaze do iste odluke kao i Zvijer, jer su postale zbunjene na ispitnom pitanju o ispravnom prepoznavanju antikrista, koji je krivotvoreni kralj sjevera i glava suvremenoga Rima.

„Oni koji postanu zbunjeni u svojem razumijevanju Riječi, koji ne uspiju uvidjeti značenje antikrista, zacijelo će se svrstati na stranu antikrista.” Kress Collection, 105.

Lude djevice u vremenu kušnje, koje je prikazano kao oblikovanje slike Zvijeri, postaju smetene u svojem razumijevanju Riječi. Njihova smetenost počiva na pogrešnom razumijevanju Božje proročke Riječi te, ne uviđajući ispravno značenje Modernoga Rima, primaju silnu zabludu, dolaze do iste odluke kao i Zvijer te zastupaju iste papinske ideje u izravnom protivljenju Božjoj Riječi i stavljaju se na stranu antikrista.

Nastavit ćemo ove misli u sljedećem članku u ovoj kategoriji.